

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 24. februar 2023
(OR. en)

6845/23
ADD 4

Interinstitutionel sag:
2023/0046(COD)

TELECOM 50
COMPET 146
MI 140
IA 32
CODEC 262

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	24. februar 2023
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	SWD(2023) 47 final
Vedr.:	ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN Ledsagedokument til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til reduktion af omkostningerne ved etablering af gigabitnet til elektronisk kommunikation og om ophævelse af direktiv 2014/61/EU (forordning om gigabitinfrastruktur)

Hermed følger til delegationerne dokument SWD(2023) 47 final.

Bilag: SWD(2023) 47 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 23.2.2023
SWD(2023) 47 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

forslag til

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til reduktion af omkostningerne ved etablering af gigabitnet til elektronisk kommunikation og om ophævelse af direktiv 2014/61/EU (forordning om gigabitinfrastruktur)

{COM(2023) 94 final} - {SEC(2023) 96 final} - {SWD(2023) 46 final}

RESUMÉ

Konsekvensanalyse af forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til reduktion af omkostningerne ved etablering af gigabitnet til elektronisk kommunikation og om ophævelse af direktiv 2014/61/EU (forordning om gigabitinfrastruktur) som følge af evalueringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation

A. Behov for handling

Hvad er problemstillingen, og hvorfor er det et problem på EU-plan?

For at opnå fuld dækning af net med meget høj kapacitet, herunder både fibernet- og 5G-udrulning, i alle medlemsstater er der to problemer, der skal løses: de høje omkostninger ved etablering af net og det fortsat langsomme tempo i netudrulningen. Efterspørgslen fra husstande og virksomheder efter hurtig og allestedsnærværende konnektivitet af høj kvalitet er imidlertid vokset hurtigt i hele EU, styrket af covid-19-pandemien. Direktivet om reduktion af bredbåndsomkostninger fra 2014 ("direktivet") har ikke virket fuldt ud effektivt med hensyn til at reducere omkostningerne ved etablering af bredbåndsnet. Dette skyldes hovedsagelig, at medlemsstaternes fleksibilitet til ikke at gennemføre visse foranstaltninger eller til at anvende undtagelser har resulteret i inkonsekvent gennemførelse i EU som helhed og forskellige fortolkninger af visse bestemmelser gennem national tvistbilæggelse og nationale retningslinjer. Desuden er direktivets mål og anvendelsesområde ikke længere i trit med markedsudviklingen og den teknologiske udvikling.

Hvilke resultater skal der opnås?

Hovedformålet er at bidrage til at nå de 2030-mål for gigabitkonnektivitet i det digitale årti, der er fastsat i politikprogrammet for det digitale årti, og dermed bidrage til et mere velfungerende indre marked. For at øge dækningen og lette udrulningen af faste net og trådløse net/mobilnet med meget høj kapacitet i EU er det målet at reducere omkostningerne og fremskynde etableringen af sådanne net ved at optimere etablering og delt brug af fysisk infrastruktur og ved at udforme ensartede, strømlinede og digitaliserede administrative procedurer for etablering af net i hele EU.

Hvad er merværdien ved at handle på EU-plan (nærhedsprincippet)?

Erfaringerne med gennemførelsen af direktivet har vist, at EU's konnektivitetsmål ikke kan opfyldes af medlemsstaterne alene inden for en rimelig frist og på en måde, der sikrer den mest effektive udnyttelse af private og offentlige investeringer. De foranstaltninger, som medlemsstaterne hidtil har vedtaget, er meget forskellige og varierer undertiden endda fra region til region og fra kommune til kommune. Dette kludetæppe af regler forhindrer stordriftsfordele for operatørerne og skaber hindringer for grænseoverskridende investeringer. Dette påvirker også det indre markeds funktion, navnlig for anvendelsesmuligheder, der i sagens natur er grænseoverskridende, f.eks. opkoblet og autonom kørsel, der kræver udbredt dækning af net med meget høj kapacitet. De problemer, der opstår, er fælles for de fleste, om ikke alle, medlemsstater.

B. Løsninger

Hvilke løsninger er der overvejet for at nå målene? Foretrækkes en bestemt løsning frem for andre? Hvis ikke, hvorfor ikke?

Fire løsningsmodeller er blevet overvejet og vurderet.

- **Løsningsmodel 1** vil blot medføre en minimal ajourføring af direktivet, idet anvendelsesområdet vil fokusere på mere avancerede net, og visse bestemmelser vil blive styrket og præciseret.
- **Løsningsmodel 2** omfatter det samme som løsningsmodel 1, men desuden udvides adgangsforpligtelserne (og de dermed forbundne transparensforpligtelser) til at

omfatte offentlige fysiske infrastrukturaktiver uden for selve nettet. Der fastsættes også visse undtagelser for aktiver i net med meget høj kapacitet og for etablering af disse net for at øge investeringsincitamentet, og tilladelsesprocedurerne forbedres. • Løsningsmodel 3 bygger videre på løsningsmodel 2 (undtagen hvad angår undtagelserne for net med meget høj kapacitet), idet der fastsættes nye regler samt bestemmelser om udarbejdelse af vejledning EU-plan, der har til formål at præcisere vilkårene for adgang til fysisk infrastruktur (også bygningsintern infrastruktur) og koordinering af anlægsarbejder. Desuden udvides de proaktive transparensforpligtelser til at omfatte private netoperatører, og der fastsættes krav om kræve digitalisering af oplysninger, der stilles til rådighed via centrale informationssteder, bl.a. georefererede oplysninger. Endelig styrkes tilladelsesprocedurerne generelt, og der fastsættes krav om installation af bygningsinterne fiberledningsnet og udarbejdelse af nationale standarder for bygningsintern infrastruktur. • Løsningsmodel 4 går videre end løsningsmodel 3, idet adgangsforpligtelserne og kravene om koordinering af anlægsarbejder udvides til at omfatte alle private operatører og, hvor det er relevant, visse ikke-netoperatører, og der fastsættes bestemmelser om EU-standarder for bygningsintern infrastruktur. Ifølge denne løsningsmodel skal der oprettes en fælles platform for eksisterende fysisk infrastruktur og planlagte anlægsarbejder, hvor ansøgninger om tilladelser kan indgives og behandles. Alle løsningsmodeller med undtagelse af den første vil kræve en ny forordning. Samlet set synes løsningsmodel 3 at skabe den bedste balance mellem gennemførelsesomkostningerne på kort sigt og fordelene på mellemlang sigt, samtidig med den holder unødvendige reguleringsmæssige byrder på et minimum og begrænser drivhusgasemissionerne fra sektoren for elektronisk kommunikation.
Hvad er de forskellige interessenters synspunkter? Hvem støtter hvilken løsning? Alle interessenter er enige om, at der er behov for konnektivitet af høj kvalitet. En stor gruppe af erhvervsdrivende og de fleste erhvervsorganisationer mener, at der er behov for yderligere harmonisering og lovgivning på EU-plan, mens et mindre antal erhvervsdrivende angiver, at der er behov for at give medlemsstaterne spillerum med hensyn til, hvordan de gennemfører og håndhæver EU-lovgivningen. De offentlige myndigheder er mere tilbageholdende end de erhvervsdrivende over for foranstaltninger på EU-plan.
C. Den foretrukne løsnings virkninger
Hvilke fordele er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes – ellers fordelene ved de vigtigste af de mulige løsninger)? Løsningsmodel 3 anslås at øge antallet af nye net, der etableres ved hjælp af delt brug af fysisk infrastruktur eller koordinering af anlægsarbejder, til 470 000 km sammenlignet med 250 000 km i referencescenariet. Den vil også reducere omkostningerne ved etablering af net med 14,5 mia. EUR og den nødvendige offentlige støtte med 2,4 mia. EUR. Den kan betyde, at 0,7 mio. ton drivhusgasemissioner undgås i perioden frem til 2030. Den vil sandsynligvis have samfundsmæssige fordele, navnlig ved at mindske den digitale kløft mellem by og land, og økonomiske fordele, navnlig gennem geninvestering af de forventede omkostningsbesparelser.
Hvilke omkostninger er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes – ellers omkostningerne ved de vigtigste af de mulige løsninger)? Løsningsmodel 3 indebærer anslåede <i>engangsomkostninger</i> på 70 mio. EUR. Dette omfatter 15 mio. EUR for udbydere af elektroniske kommunikationsnet og resten for offentlige myndigheder i forbindelse med udformning af ensartede tilladelsesprocedurer og oprettelse af digitale platforme. Der er også tilbagevendende omkostninger på 6-7 mio. EUR til

tvistbilæggelsesorganer og centrale informationssteder.

Når disse investeringer er foretaget, forventes løsningsmodel 3 imidlertid at medføre *årlige besparelser* i de administrative omkostninger på 40 mio. EUR for operatører af elektroniske kommunikationsnet som følge af bedre adgang til fysisk infrastruktur og forbedrede procedurer for ansøgning om tilladelser. Der vil også være besparelser i driftsomkostningerne for de offentlige myndigheder, herunder kommunerne. Disse fordele kan eventuelt udbredes, hvis onlineplatformene for tilladelser også benyttes af andre sektorer, sådan som det allerede er tilfældet i flere medlemsstater.

Hvordan påvirker den foretrukne løsning SMV'er og konkurrenceevnen?

Der er ingen særlige forpligtelser for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), der køber gigabittjenester, mens SMV'er, der fungerer som netoperatører, kan blive berørt på samme måde som andre virksomheder. Den nuværende mangel på adgang til fysisk infrastruktur og de høje priser på gigabitkonnektivitet udgør imidlertid betydelige udfordringer **navnlig for SMV'er og små offentlige tjenester**, da disse faktorer begrænser deres mulighed for at drage fordel af de produktivitetsgevinster, der er forbundet med hurtigere bredbåndsnet og avancerede digitale applikationer. Det nuværende kludetæppe af regler og praksis på nationalt og subnationalt niveau er også en hindring for virksomheder, der ønsker at opnå stordriftsfordele, og dette påvirker EU's konkurrenceevne.

Vil den foretrukne løsning få væsentlige virkninger for de nationale budgetter og myndigheder?

Den foretrukne løsningsmodel skønnes at indebære *engangsomkostninger* på ca. 35-40 mio. EUR for lokale myndigheder, hovedsagelig i forbindelse med tilladelsesprocedurer og digitaliserede tilladelsesplatforme. For tvistbilæggelsesorganer og centrale informationssteder er der en *engangsomkostning* på 10-15 mio. EUR og, som allerede nævnt, *tilbagevendende omkostninger* på 6-7 mio. EUR.

De lokale myndigheder vil dog spare mellem 3 og 4 mio. EUR om året som følge af digitaliseringen af tilladelsesprocedurerne og kravene om adgang til offentlige faciliteter uden for nettet. Desuden kan der forventes besparelser i medlemsstaternes nationale budgetter på 2,4 mia. EUR i støtteudgifter, som ellers ville have været nødvendige for at etablere "fiber til hjemmet" i 90 % af husstandene.

Vil den foretrukne løsning få andre væsentlige virkninger?

En hurtigere etablering af net med meget høj kapacitet baseret på mere energieffektive teknologier, navnlig fibernet og 5G-net, vil lette EU's dobbelte grønne og digitale omstilling. Dette forventes også at medføre en reduktion af elektricitetsintensiteten i driften af elektroniske kommunikationsnet og dermed bidrage til en reduktion af drivhusgasemissionerne, som dog potentielt modvirkes af en hurtigere stigning i datatrafikken. Nemmere adgang til og delt brug af eksisterende fysisk infrastruktur og bedre koordinering af anlægsarbejder vil også gøre etableringen af net mere miljømæssigt bæredygtig.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget vedrører en målrettet politisk indsats, der står i et rimeligt forhold til målene. Alle relevante områder dækkes af et samlet sæt foranstaltninger, og der fastsættes begrænsninger for at sikre proportionalitet, f.eks. undtagelser fra netoperatørers og offentlige myndigheders transparensforpligtelser og bestemmelser om stiltiende godkendelse af tilladelser, og tage hensyn til forfatningsmæssige spørgsmål.

D. Opfølgning

Hvornår vil foranstaltningen blive taget op til fornyet overvejelse?

Kommissionen vil forelægge en rapport med en evaluering af forordningen fem år efter datoen for dens ikrafttræden.